

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **M. B.**, zast. Mgr. Michalem Wiedermannem, advokátem, se sídlem Bauerova 491/10, Brno, proti žalovanému: **Odvolačí finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2016, č. j. 52176/16/5200-10423-806032, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 7. 2019, č. j. 62 Af 15/2017 - 37,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad pro Zlínský kraj (dále jen „správce daně“) dodatečným platebním výměrem ze dne 6. 5. 2015, č. j. 1086284/15/3304-50521-708471 (dále jen „dodatečný platební výměr“), doměřil žalobci daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2011 ve výši 87.180 Kč a současně uložil žalobci povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 17.436 Kč.

[2] Správce daně rozhodnutím ze dne 19. 4. 2016, č. j. 400525/16/3304-50521-708471, rozhodl podle § 113 odst. 1 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, o odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru, tak, že výši doměřené daně změnil z částky 87.180 Kč na částku 64.770 Kč a výši penále z částky 17.436 Kč na částku 12.954 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které v záhlaví uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl a rozhodnutí správce daně potvrdil.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), který ji shora specifikovaným rozsudkem zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní proti tomuto rozsudku brojí kasační stížností. Jelikož spolu s kasační stížností stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za její podání, vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 28. 8. 2019, č. j. 4 Afs 317/2019 - 15, k jeho uhrazení ve stanovené lhůtě 15 dnů a poučil jej o následcích nevyhovění této výzvě.

[5] Uvedené usnesení bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatele dne 2. 9. 2019. Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovateli plynout dne 3. 9. 2019 (úterý) a uplynula dne 17. 9. 2019 (úterý). Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že: „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“

[7] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. září 2019

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu